ÎN AȘTEPTARE...

Suporterii echipelor — și nu numai ei, ci toți iubitorii fotbalului, indiferent dacă au sau nu simpatii definite pentru un club sau altul — au început „numărătoarea inversă" dinaintea... lansării în sezonul competițional de primăvară.

Nerăbdarea lor crește, amplificată, desigur, și de aceste veritabile zile de primăvară timpurie, de acest vînt călduț, care zvîntă nu numai asfaltul ci și terenurile de joc, alimentînd... nostalgia pentru stadioane, pentru tumultul lor duminical, pentru tribunele fremătînd de emoția întrecerii.

De trei săptămîni, alăturîndu-se acestei înfrigurate așteptări, atît de veche dar de fiecare dată nouă, revista noastră numără și ea, cu litere groase, zilele care au mai rămas pînă la start. Au fost, mai întîi, 32 ; apoi 25 ; acum au mai rămas 18... Și rămînînd numai 18 zile pînă la acel 3 martie însemnat cu roșu pe agenda suporterului, rezultă că de fapt nu mai avem decît două duminici fără campionat, fără... tranzistoare, fără salturi sau căderi în clasament, fără promisiuni pentru etapa viitoare, fără discuții aprinse și calcule.

Ce facem, însă, acum, pînă în a treia zi de martie, cînd vom afla cine — Dinamo sau F.C. Constanța — rămîne cu mai multe șanse în urmărirea lui „U" Craiova, ce a făcut Teașcă la Reșița, dacă Urecheatu a pornit sau nu cu dreptul în cursa relansării Rapidului înfundînd și mai mult pe S.C. Bacău, cum se prefigurează asaltul de primăvară al Petrolului ?

Ce facem, deci, pînă atunci ?

Urmărim meciurile amicale, încercăm să intuim formule de echioă pentru jocurile inaugurale, ridicăm duminică schele ale speranțelor, pe care le năruim după verificarea cu o divizionară C de miercuri sau ne lamentăm azi pe tema eternei ineficacități a atacului, pentru a ne entuziasma de cele trei goluri pe care le vom marca în amicalul de duminică.

Dincolo, însă, de toate acestea, reținem **o mai atentă**, parcă, decît oricînd, **preocupare pentru seriozitatea pregătirilor.** La aproape toate cele 18 formații din Divizia A, presezonul actual este marcat de **eforturi mai mari decît cele obișnuite, de căutări bine marcate pentru găsirea soluțiilor metodice optime.**

Se vede treaba că antrenorii, jucătorii, conducerile cluburilor intuiesc acuitatea luptei din acest retur, **cu 18 echipe,** în care — cu tot avansul liderului — nici unul dintre urmăritori nu se declară resemnat, toate echipele de mijloc afirmă că n-au uitat prevederea regulamentară conform căreia un loc 2 sau 3 asigură participarea la „Cupa U.E.F.A.", iar 8—9 formații din a doua jumătate simt, mai mult sau mai puțin, deasupra capului lor acea „sabie a lui Damocles" pe care o reprezintă **retrogradarea a trei echipe.** Și atunci, firește, cu returul nu mai e de glumit !

Consemnăm, deci, aceste preocupări, această grijă pentru pregătirea apropiatului sezon oficial cu **o satisfacție pe care însă nu ne grăbim s-o transformăm în optimism.** Pentru că numai campionatul, o suită de cîteva etape ale returului, va consemna succesul pregătirilor, va confirma impresia (deocamdată pozitivă) pe care ne-o lasă efortul actual al echipelor. Și cînd facem această discuție, noi pornim, firește, nu de la pozițiile individuale ale uneia sau alteia dintre cele 18 competitoare, de la obiectivele sale particulare, ci de **la un orizont mult mai larg, acela al întregului prim eșalon valoric al fotbalului nostru.**

În aceste săptămîni, în care la nivelul unor foruri de conducere cu responsabilități în sport și, deci, și în fotbal — ca să nu mai amintim de federație, ca organ direct de conducere a acestei discipline — se dezbat probleme de îmbunătățire a activității în acest domeniu, este bine să ne aducem aminte că, în ultimă instanță, ceea ce decide bunele rezultate **nu sînt atît formulele organizatoric-administrative, cît ceea ce se petrece pe teren, în instruire și în joc.**

Soluțiile venite din muncă, din puterile proprii sînt totdeauna mai reale, mai viabile și mai eficace decît cele așteptate din afară...

Radu URZICEANU

ASPECTE ALE PERIOADEI PRECOMPETIȚIONALE ÎN DISCUȚIA ANTRENORILOR DE DIVIZIA A

Ne găsim în ultima treime a perioadei de iarnă, în etapa finisărilor în pregătire, cînd toate echipele divizionare — indiferent de structura și de conținutul instruirii desfășurate pînă acum — își îndreaptă atenția îndeosebi asupra problemelor jocului, pe care le vor rezolva într-un cadru cît mai apropiat de condițiile întrecerii viitoare.

S-a lucrat și anul acesta cu multă convingere, cu mult interes și, după cît se pare, destul de bine. Poate ceva mai bine față de anii precedenți. În special pe plan calitativ. Adică pe coordonate oarecum neglijate pînă în prezent, din motive mai mult de ordin subiectiv. Nu ne grăbim însă a trage concluzii generale și cu atît mai puțin nu ne gîndim a insera aprecieri privind perspectiva luptei competiționale, din cea de a doua jumătate a campionatului. Este, dacă vreți, încă destul de prematur și riscant în același timp.

Și totuși unele lucruri mai de detaliu, referitor la ce s-a făcut pînă acum, trebuie spuse. **Ne invită, înainte de orice, răspunsurile pe care 11 antrenori divizionari A, solicitați să-și spună cuvîntul pe marginea unui chestionar pe tema instruirii din această iarnă, ni le oferă în paginile de mijloc ale revistei.** Să dăm deci curs unei asemenea invitații și să încercăm a desprinde, în continuare, aspectele cele mai semnificative ce se impun din scurta trecere în revistă a unor prețioase puncte de vedere tehnice, din lectura unor opinii care reprezintă, în fond, o valoroasă sumă de idei slujind cauza tot mai bună a fotbalului nostru.

La primul punct al „ordinei de zi" se înscriu — respectînd succesiunea problemelor în raport cu importanța lor — cîteva considerații, în legătură cu noutățile din domeniul metodelor și mijloacelor de pregătire, apărute în procesul instruirii din această perioadă de iarnă. Cu alte cuvinte, ce elemente novatoare au introdus, anul acesta, antrenorii primului eșalon divizionar pe plan metodologic ? Din capul locului trebuie remarcat faptul că **EXISTĂ LA ORA ACTUALĂ O EVIDENTĂ PREOCUPARE DE ABANDONARE A ȘABLONISMULUI, a unor tipare vechi de pregătire, aplicate de-a lungul multor ani în virtutea inerției, a unor obișnuințe care au adus mari prejudicii dezvoltării fotbalului, în raport cu nivelul soccerului internațional.**

Sintetizînd conținutul acestei ofensive a noului, și generalizîndu-l apoi la scara procesului de instruire a echipelor divizionare A, am putea menționa, printre altele : prelungirea duratei perioadei de adaptare a organismului la efort, înainte de a se trece la un regim de lucru cu solicitări maximale ; renunțarea la tradiționalele crosuri și marșuri din etapa acumulărilor montane și înlocuirea acestora cu alergările cu intervale, pe segmente și ritmuri diferite în scopul îmbunătățirii rezistenței generale ; introducerea jocului încă din primele ședințe de antrenament, ca mijloc de pregătire fizică și folosirea unor sporturi complementare — în special înotul — pentru realizarea unei mari variații în alcătuirea programelor ce aveau ca sarcină principală dezvoltarea calităților fizice de bază ; alternarea lecțiilor de pregătire în aer liber cu cele în sală ; sporirea numărului de antrenamente zilnice duble în cadrul ciclului săptămînal, prin aceasta mărindu-se și volumul total de lucru efectiv. În afara acestor observații, care se referă la marea majoritate a echipelor noastre divizionare, merită a mai fi scoase în evidență și alte cîteva exemple prin care unii antrenori au experimentat, cu rezultate bune ce se cer confirmate ulterior, unele metode și mijloace de instruire cu totul inedite. Așa, de pildă, **Mircea Dridea** (Petrolul) a pus în practică un test psiho-fizic constînd dintr-o alergare de 1 700 m contra cronometru pentru stimularea capacității fizice individuale în condițiile efortului de autodepășire. De asemenea, **dr. C. Rădulescu** (C.F.R.), preocupat de îmbunătățirea rezistenței în regim de viteză, a utilizat pe scară largă „metoda celor 45 de secunde" constînd din alergări cu repetate schimburi de ritm. În lupta împotriva vechilor rețete de instruire, antrenorul **Traian Ivănescu** a adaptat, în totalitate aproape, conținutul perioadei de iarnă la sarcina dezvoltării cu prioritate a forței și rezistenței, calități deficitare la nivelul întregului nostru fotbal.

În ceea ce privește cea de a doua problemă importantă pusă în discuție, aceea a **turneelor de iarnă,** atrage în mod deosebit atenția faptul că **toți antrenorii cărora li s-a cerut părerea în legătură cu un asemenea subiect, au opinat, fără rezerve, mai întîi pentru utilitatea unei astfel de forme speciale de organizare centralizată a instruirii și au căzut de acord apoi, în consultarea aceasta indirectă, asupra principalelor condiții, pe care trebuie să le îndeplinească un turneu peste hotăre pentru a-și atinge realmente scopul propus.** Care sînt aceste condiții ? Să le enunțăm succint : 1. **să fie plasați în contextul general al** perioadei de iarnă, în săptămînile a cincea sau a șasea (primele din etapa procompetițională). Cu alte cuvinte, **turneul ar trebui să înceapă după încheierea etapei acumulărilor montane și să ia sfîrșit cu cel puțin zece zile înaintea reluării oficiale pentru a rămîne vremea necesară readaptării jucătorilor la situația specifică de desfășurarea a campionatului ;** 2. **să dureze aproximativ o săptămînă,** timp în care să poată fi programate în medie trei jocuri, după sistemul de disputare duminică—miercuri—duminică ; 3. **să fie organizat într-o zonă geografică cu un climat asemănător țării noastre** și, pe cît posibil mai aproape, pentru evitarea deplasărilor obositoare ; 4. **să fie preferați adversari puternici,** de la care să se poată învăța, chiar și în condițiile unor înfrîngeri. Importanța rezultatelor nu trebuie totuși minimalizată pînă într-atît încît să ducă la înfrîngeri dezonorante.

Evident, toate aceste condiții duc la concluzia unui cadru optim, ideal am spune, de organizare a unor turnee de pregătire peste hotare. Aparent destul de greu, chiar foarte greu de realizat. Nu imposibil însă, atunci cînd lucrurile sînt făcute din vreme și sub imperiul exclusiv al rezolvării intereselor de instruire a echipelor în cauză.

Un al treilea aspect care se desprinde din scurta incursiune în rîndul celor 11 antrenori se referă la eventualele probleme, de orice natură, care ar putea influența, într-un fel sau altul, asupra viitoarei stări de start a formațiilor respective. Așadar, ce probleme deosebite au în această oră, cu aproximativ trei săptămîni înainte de reluarea activității oficiale, divizionarele noastre A ? Un prim răspuns, la modul general exprimat ar fi acesta : puține sau aproape de loc. Ici, colo apar cazuri izolate în care fie că baza materială suferă încă de o insuficiență cronică (Steaua roșu, Jiul), fie că disciplina a înregistrat un exceptat nedorit, dar vremelnic de la obligațiile majore ale performanței (Beldeanu), fie că unele indisponibilități — sperăm trecătoare — frînează pe alocuri procesul de omogenizare în etapa jocului precompetițional (C.F.R., C.S.M. Reșița, Sport Club). În rest, atmosferă de optimism robust, de încredere în forțele proprii și multe speranțe de reușită în retur.

În sfîrșit, ultima întrebare la care au fost solicitați să răspundă antrenorii divizionari, readuce în actualitate o mai veche temă în discuție, aceea a relațiilor club-lotul reprezentativ. Și îmbucurător de semnalat este că, de astă-dată, **revenirea tricolorilor la echipele lor nu a oferit nici un prilej de reproș** sub raport disciplinar, atitudinea selecționabililor față de pregătire menținîndu-se continuu la un nivel de interes ridicat. În schimb, s-au înregistrat situații — și nu puține — în care unii jucători, ca, de pildă, **Dinu, Fl. Marin, Sames Dumitru** sau **Dobrin** au acuzat dificultăți de reaclimatizare — posibil pe un fond de oboseală — la înapoierea în țară cu lotul republican, contractînd afecțiuni gripale care i-au ținut un timp pe tușă, în afara pregătirii.

Acestea ar fi, cîteva din observațiile mai importante, rezultînd din sumara confruntare de idei și opinii a unei părți din grupul antrenorilor divizionari A, înaintea startului oficial de primăvară.

Concluziile le amînăm pentru perioada competițională, pe parcursul căreia rezultatele ne vor da, desigur, posibilitatea de a aprecia, cu mai multă obiectivitate, valoarea reală a cîștigurilor dobîndite în această iarnă.

Mihai IONESCU

● CÎTEVA SCURTE CONSIDERAȚII PE MARGINEA ANCHETEI DIN PAGINILE 6—7 ALE REVISTEI DE AZI ●

SUBLINIERI

COMITETUL FEDERAL

Așteptata ședință a Comitetului federal la fotbal nu a avut încă loc. O nouă amînare, pînă la începutul săptămînii viitoare, cînd, membrii acestui for se vor întruni pentru a dezbate și finaliza măsurile care vor călăuzi de aici înainte activitatea fotbalistică.

Amînările se datorează tocmai **dorinței de a prezenta Comitetului federal un program complet, concret, fără fisuri, apt să fie aplicat fără vize și avize suplimentare.** Există în biroul federației **această ambiție** de a folosi cît mai bine îndrumările Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R. cu privire la dezvoltarea mișcării sportive pentru **a așeza fotbalul pe un drum clar, pe o structură organizatorică eficientă și pe o perspectivă dinamică, eliminînd astfel echivocurile, ezitările, sursele de greșeli și piedicile în înfăptuirea unor măsuri utile.**

Agenda acestui Comitet federal va fi extrem de încărcată. Am prezentat în numărul trecut al revistei noastre **cele 8 puncte,** 8 măsuri propuse pentru îmbunătățirea activității fotbalistice, proiecte care au întrunit adeziunea de principiu a recentei Plenare a C.N.E.F.S. **Fiecare din acest punct reprezintă un program detaliat care va fi supus dezbaterii și definitivării în plenara Comitetului federal al fotbalului.**

Sînt însă și cîteva probleme care figurează **în principiu** în cele **8 puncte-program.** Acestea ar trebui totuși aduse în **prim-plan,** tocmai pentru a se atinge scopul dorit de federație, **totul să fie clarificat și precizat pentru a avea efect de lege în viitor.**

În primul rînd este vorba de organele de conducere ale federației, în fapt de un statut caracteristic Federației de fotbal rămas de mai mulți ani în stare de proiect. Se mai menține Conferința pe țară sau Comitetul federal rămîne un for suprem al federației ? Care sînt atribuțiile Comitetului F.R. Fotbal, în contextul normativelor mișcării sportive ? Cîți membri săi aibă ? În prezent sînt 100. E mult, e puțin ? E necesar să se întrunească la un an sau la doi ani ? Apoi, atribuțiile biroului F.R.F., ale colegiilor sau comisiilor, toate acestea ar trebui să fie bine statuate pentru ca în viitorii ani fotbalul să aibă un angrenaj stabil, respectat de toată lumea.

A doua mare problemă este aceea a producției de fotbaliști. Cine-i produce, în ce circuit, cu ce continuitate și, mai cu seamă, **cum sînt încurajați, recompensați moral și material, aceia care, cel puțin opt ani la rînd, trebuie să se preocupe zi de zi pentru a crea un jucător de perspectivă divizionară ?**

Cît de largă trebuie să facem această producție dacă, așa cum arată statisticile internaționale, **din 1 000 de copii crescuți, de la vîrsta de 10 la 18—19 ani, și învățați fotbal într-un proces continuu, NUMAI UNUL va ajunge fotbalist de valoare internațională apreciabilă ?** Iată deci, cîtă dificultate se întîmpină în acest proces de producție a marilor valori în fotbal iar concluzia nu poate fi decît aceea **a răspîndirii fotbalului printre copii, a înmulțirii și activizării contingentului de antrenori.**

Realizării acestui scop trebuie să fie subordonată întreaga activitate fotbalistică, structura cluburilor, a centrelor de copii, **fixarea unei școlarizări în fotbal capabile să ne furnizeze și cizeleze viitoarele talente,** în scopul unei reprezentări internaționale prestigioase.

Echipele naționale sînt mîndria noastră și de aceea **responsabilitatea pentru instruirea și alcătuirea lor trebuie să fie girată nu numai de un singur antrenor, ci de întregul colegiu de antrenori în fața căruia antrenorul național trebuie să justifice planurile sale, formația pe care o prezintă, să primească adeziunea acestui for tehnic,** fie că i se va spune în continuare colegiu sau va fi **direcție tehnică,** așa cum s-a propus recent.

Aceasta ar fi cea de a treia reglementare care, ar trebui bine clarificată, reglementată, ca împreună cu statutul federației și producția de jucători, posibilă numai pe baza unui alt statut limpede al cluburilor și jucătorilor, **să devină, împreună cu celelalte verigi bine reliefate de federație, norme obligatorii pentru întreaga lume a fotbalului nostru, de la mic la mare, de la mare la mic !**

Aurel NEAGU